

РЕШЕНИЕ

№ 5450

гр. София, 16.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 1 състав, в
публично заседание на 19.09.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Радостин Радков

при участието на секретаря Галя Илиева, като разгледа дело номер **5075** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 от Административно -процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.219, във вр. с чл.215 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Г. Г. Н., от [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед №ДК-10-ЮЗР-54 от 10.04.2012г. на ВРИД Началник на Регионална дирекция за национален строителен контрол /РДНСК/ – Югозападен район /ЮЗР/, с която се оставя в сила разрешение за строеж /РС/ №148 от 02.09.2004 г., издадено от Главния архитект на район „К. село” - Столична община /СО/. В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна. Навеждат се доводи за постановяване на заповедта при липса на мотиви и липса на законови разпоредби по отношение на недопустимостта на жалбата. В съдебно заседание, жалбоподателят, моли съда да отмени оспорената заповед.

Ответниците – Началника на РДНСК – Югозападен район, Главният архитект на район „К. село – СО, не се представляват.

Заинтересованите страни, С. И. Р., Л. С. Р., И. С. Р., [фирма], не се представляват.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Разрешение за строеж №148/02.09.2004г. е издадено от Гл. архитект на район „К. село” на С. И. Р., Л. С. Р. и И. С. Р., съгласно одобрени инвестиционни проекти на 19.08.2004г., за строеж на „Две жилищни сгради (блок 1 и блок 2), с подземни гаражи (блок 3)”, находящ се в УПИ XXXIV – 404а, кв.288а по плана на [населено

място], м.,Б.. Б. – Мотописта”, район „К. село” – СО, съгласно Нотариален акт №164, том III, рег.№13868, дело №381/2004 за учредяване право на строеж и право на ползване срещу задължение за извършване на строеж. След реализирането на строежа, за удостоверяването на изпълнението му, в съответствие с издадените и одобрени строителни книжа, е издадено Разрешение за ползване №ДК-07-635/16.12.2008г. от Началника на Столична РДНСК

Със заповед №ДК-10-ЮЗР-53/10.04.2012г., Вр.И.Д. Началник на РДНСК – ЮР е отхвърлил като недопустима жалбата на Г. Н. Г. срещу РС №148/02.09.2004г. на Гл. архитект на район „К. село” – СО, като го е оставил в сила.

С влязло сила Решение от 06.02.1997г., по АД №2492/1994г. на Софийски градски съд, III – а състав и Удостоверение №5041 от 15.08.2000г. за отказ от наследство, издадено от Софийски районен съд, жалбоподателят Г. се легитимира като съсобственик на недвижим имот УПИ VIII, пл.№404, кв.288, м. „Б.. Б. – Мотописта”, район „К. село” – СО.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Оспорената заповед е получена с писмо №С4-2125-02-188 от 19.04.2012г. на РДНСК – ЮЗР от Г. Г. Н. с обратна разписка №ИДPS1606007F9G5 на 24.04.2012г. Жалбата е входирана с №С4-2125-05-635 на 07.05.2012г., чрез административния орган до АССГ, в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от легитимирано лице по чл.147, ал.1 от АПК, доколкото същото е страна в административното производство по оспорване на РС пред РДНСК – ЮЗР, и срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което същата е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество е неоснователна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган – Вр.И.Д. Началник РДНСК Югозападен район, оправомощен съгласно заповед РД-13-281/05.12.2011г. на Началника на ДНСК, в чийто териториален обхват попада и [населено място], т.е. в пределите на неговата власт и в предвидената от чл.59 от АПК форма и съдържание, при липса на съществени процесуални нарушения, както и при правилно приложение на материалния закон. В производството по чл.216 от ЗУТ началникът на РДНСК има правомощия с мотивирана заповед да се произнесе по основателността на жалбата след преценка за нейната допустимост като отмени изцяло или отчасти обжалвания акт или отхвърли жалбата като остави в сила този акт. Заповедта е издадена в съответствие с правомощията на административния орган, като при преценка за предпоставките по чл.149, ал.2, т.1 от ЗУТ същия, е приел че Г. Н. е от кръга на заинтересованите лица.

Към датата на издаване на процесното разрешение за строеж 02.09.2004г., собственици на УПИ XXXIV, №404а, кв.288а, м. „Б.. Б. – Мотописта”, район „К. село” – СО, са били лицата С. И. Р., Л. С. Р. и И. С. Р., в полза, на които е издадено това разрешение. Следва да се има предвид също, че както към датата на издаване на процесното разрешение за строеж, така и към датата на подаване на жалба срещу него пред РДНСК - ЮЗР, жалбоподателя не попада в лимитирания кръг лица по чл.149, ал. 2, т.1 от ЗУТ, които се явяват заинтересовани страни и имат право на жалба срещу разрешенията за строеж. Заинтересувани лица са възложителят, собствениците и носителите на ограничени вещни права в поземления имот, лицето, което има право да строи в чужд имот по силата на специален закон. От анализа на приетите по делото доказателства безспорно се установява, че жалбоподателя не е нито възложител, нито

носител на ограничени вещни права в поземления имот, за който се разрешава строителството с оспореното разрешение и няма право да строи в този имот по силата на специален закон. Административния орган правилно е преценил за недопустимо и безпредметно възражението на жалбоподателя. Видно от представеното по делото разрешение за ползване №ДК-07-635/16.12.2008г. (лист 45 от делото), с което на основание чл.222, ал.1, т.8 и чл.177, ал.2 от ЗУТ и чл.17, ал.1, т.1 от Наредба №2 за въвеждане в експлоатация на строежите в Р. Б., се въвежда в експлоатация строеж „Жилищна сграда (бл.1 и бл.2) и подземни гаражи (бл.3), находящ се в УПИ XXXIV, №404а, кв.288а, м. „Б.. Б. – мотописта” по плана на [населено място], с административен адрес [населено място], [улица], район „К. село – Столична община, се установява изпълнението на строежа в съответствие с одобрените строителни книжа. С реализацията на строежа и установяването му с гореописаното разрешение за ползване, правото дадено с разрешението за строеж, т.е. правото на съответното лице да изгради разрешения строеж се погасява, а с него и предназначението на разрешението за строеж отпада и то престава да съществува като индивидуален административен акт, като продължава да има единствено удостоверителен характер. Ето защо, оспорването на разрешението за строеж като административен акт е недопустимо, предвид на това, че съществуването му като писмен документ, единствено е относимо към законността на извършеното строителство.

С оглед изложените правни съображения, оспорването на Заповед №ДК-10-ЮЗР-53 от 10.04.2012г., издадена от Вр.И.Д. Началник на РДНСК – Югозападен район, с която се оставя в сила РС №148 от 02.09.2004г., на Гл. архитект на район „К. село” – СО за строеж: „Две жилищни сгради (блок 1 и блок 2), с подземни гаражи (блок 3)”, находящ се в УПИ XXXIV – 404а, кв.288а по плана на [населено място], м.,„Б.. Б. – Мотописта”, район „К. село” – СО, е неоснователно.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд- София град, Първо отделение, 1-ви състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ като НЕОСНОВАТЕЛНО оспорването на Г. Г. Н., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу Заповед № ДК-10-ЮЗР-53 от 10.04.2012г., издадена от Вр.И.Д. Началник на РДНСК – Югозападен район, с която се оставя в сила разрешение за строеж №148 от 02.09.2004г., издадено от Главния архитект на район „К. село” - Столична община за строеж: „Две жилищни сгради (блок 1 и блок 2), с подземни гаражи (блок 3)”, находящ се в УПИ XXXIV – 404а, кв.288а по плана на [населено място], м.,„Б.. Б. – Мотописта”, район „К. село” – СО.

Решението, на осн. чл.215, ал.7 от ЗУТ, е окончателно.

СЪДИЯ: